

मिल्क टी

मण्डलावाणी

कुनैपनि कुराको विकासको आधार केलाई मानिन्छ होला ? यदि विकास पनि सापेक्ष हुन्छ भने नेपाली रंगमञ्चको स्वरूप हाम्रो कालमा आएर विकसित हुँदैछ भन्दा अत्युक्ति होला कि नहोला ?

लामो समयदेखि अभिनेत्रीको रूपमा काम गरीरहेकी मण्डला थिएटरकी सदस्य सृजना अधिकारीले नाटक निर्देशनको जमर्को गर्दैछिन् यसपाली । माथि राखिएका प्रश्नहरूको जवाफ यदि सकारात्मक आउँछ भने सृजनशीलताको नेतृत्व हस्तान्तरणमा मण्डलाभिन्न रचिएको अर्को फड्को हो जस्तो लाग्छ मलाई –नाटक ‘मिल्क टी’ ।

आधुनिक नेपाली रंगकर्ममा मण्डलाले अत्यन्तै रुचाएको चीज हो – युवापुस्ताहरूको ‘नेतृत्व र न्यारेटिभ्स’ । यो सुन्दर प्रजातान्त्रिक अभ्यासले हामीलाई कालान्तरसम्म जीवित राख्नेमा हामी विश्वस्त छौं । नाटककी निर्देशक सृजनालाई

शुभकामना र दर्शकहरूलाई हार्दिक निमन्त्रणा ।

–राजन खतिवडा

नाटकको बारेमा

आफ्नो इच्छा, आकांक्षा र हैकमले बाँचेका मानिसहरूको ठूलो जमात यो शहरमा छ । यीमध्ये कतिपयलाई ‘राम्रा अनि सृजनशील’ भनिन्छ भने कतिपयलाई ‘सम्भ्रान्त र कूलीन’ भनिन्छ । यस्तै जीवन बाँच्न चाहने महिलाहरूप्रति भने यो शहर क्रूर छ । उनीहरूलाई समाजले दिने विशेषणको विरोधमा रोइलो गर्नु यस नाटकको ध्येय होइन, त्यही भएर त्यता नजाउँ, मूल प्रसंगतिर आउँ ।

शहरकी एकली महिलाले ऐना हेर्न छोडेकी छिन् । आफूलाई चिनाउन नसक्ने ऐना हेर्नुको साटो उनी आफ्ना शब्दहरू पढिछन । आफ्ना भावना र विचारहरूमा उनी आफ्नो अनुहार खोज्छिन् । उनको जीवन उनले रोजेको दुध चियाजस्तै छ, खल्लो तर पनि मीठो । जीवनमा जर्बजस्ती घोलिएको चिनी उनलाई मन पर्दैन ।

उसो त उनलाई चियापसल पनि उती मन पर्दैन । शहरका चियापसल र त्यहाँ हुने ताई न तुईका टिप्पणीहरु ले बिगारेका थुप्रै जीवनहरुको उदाहरण उनी स्वयम् दिन्छिन् ।

जीवन बाँच्नुको आफ्नो महत्वाकांक्षा ती महिलामा जीवितै छ र अर्को उदेकलाग्दो कुरो पनि छ (नाटकको सस्पेन्स भएकोले म खोल्दिन) । यतिबेला म मैले नभेटेकी पारीजातलाई सम्झन्छु । तिनी भन्थिन् रे – ‘.....अन्त्यमा गएर पिल्सिनैपर्छ र यो पनि कुनै अनिवार्य छैन । एकलो बाँच्न सकिन्छ, एकलो !’

मलाई किन किन ‘सुयोगवीर’ जस्तै लाग्यो नाटक ‘मिल्क टी’ ।

—सोमनाथ खनाल

शुभकामना

आठ कक्षामा पढ्ने एउटी सानी केटी डबलीमा आ’को हिजै जस्तो लाग्छ । तर यथार्थ अघि बढेको छ । उनले यसबीचमा थुप्रै नाटकहरु खेलीसकेकी छिन् । धेरै नाटकहरु हेरीसकेकी छिन् । नाटकका निकै किताबहरु पढीसकेकी छिन् । नाटकमा हुनुपर्ने कुराहरु बुझीसकेकी छिन् । उनै सानी केटी सृजना अहिले हामीमाथि आफ्नो निर्देशकीय प्रस्तुति तस्वरूप

‘मिल्क टी’ लिएर आएकी छिन् । नेपाली रंगमञ्चको क्षितिजमा एउटा ईटा थपिएको छ । तिमीमा रंगकर्म जागीरहोस् । मेरो शुभकामना ।

—पुष्कर गुरुङ

डबली थिएटर

निर्देशकीय

सर्वप्रथम म धन्यवादबाट शुरु गर्न चाहन्छु । मेरा बाआमा, जसको कारणले म आज यो पृथ्वीमा छु । मण्डला थिएटर नेपाल, जसले मलाई बामे सर्ने हात दियो । मेरो बुढा, जसले हरेक दुःखसुखमा दियो र मलाई बलियो बनायो । विशेष धन्यवाद ती मानिसहरुलाई, जसले मलाई ‘म’ बन्न सहयोग गरे र त म आज ‘मिल्क टी’ बनाउन सफल भए । र, अन्त्यमा मेरा गुरुहरु पुष्कर सर र अनुप सरलाई सम्झिन चाहन्छु ।

नाटक निर्देशन गर्नु भनेको ‘आफुलाई मन लागेको काम गर्नु हो’ जस्तो मलाई लाग्छ । हामीहरु जहिले पनि वास्तविक जीवनमा गर्न नपाएको काम नाटकको माध्यमबाट गरीरहेका हुन्छौ । यसपटक पनि मलाई गर्न मन लागेको काम लिएर तपाईंहरुलाई भेट्दैछु । म अनभिज्ञ छु —हाम्रो यो

भेटघाटको 'इम्प्रेसन' कस्तो रहने हो ? उसो त मलाई काम गर्दा गल्ती गर्न मनपर्छ ताकि त्यहि गल्तीलाई सच्याउँदै अर्को काम गर्न सकूँ । पहिलो निर्देशनका लागि यही नाटक छात्रे गल्ती पछाडि चाहिँ मेरो 'हिरोइक' चरित्र जिम्मेवार छ । मेरो यही चरित्रको बलतागतले नै नाटक तयार भएको छ । अब सबै तपाईंहरुको हातमा छोडेको छु । हेरेर प्रतिक्रिया दिनु होला र अर्को कुरा मन नपरेमा भेटेर सल्लाह, सुझाव र प्रतिक्रिया दिनुहोला । यसले आउदा दिनमा हामीलाई काम गर्ने हौसला र प्रेरणा मिलिरहोस् । धन्यवाद ।

—सृजना अधिकारी

मञ्चमा

लुनिभा तुलाधर, सृजना अधिकारी, सुलक्षण भारती, प्रेमवर्षा, रेनुका कार्की, रियर राई, अनुप न्यौपाने र आशिष घिमिरे

नेपथ्यमा

मञ्च परिकल्पना: सृजना अधिकारी
निर्माण: हुम बिसी, सागर बिसी, अनुप न्यौपाने

साजसज्जा: सृजना गहतराज र किशोर नेपाल

प्रकाश परिकल्पना: सुलक्षण भारती

परिचालन: अंकित खड्का

प्राविधिक सहयोगी: आयान खड्का, मिलन कार्की, किरण श्रेष्ठ, अनुप न्यौपाने र रोहित पौडेल

ध्वनि परिचालन: रियर राई र अनुप न्यौपाने

पोष्टर फोटो: आभाष कर्माचार्य

पोष्टर डिजाइन: इंगिहोपो कोइँच सुनुवार

पेन्टिङ आर्टिस्ट: जया शर्मा

बजार व्यवस्थापन: पुष्कर कार्की, अंकित खड्का, रियर राई, इंगिहोपो कोइँच सुनुवार

लेखक: सुलक्षण भारती

निर्देशन सहयोगी: आशिष घिमिरे

निर्देशक: सृजना अधिकारी

हार्दिक आभार:

मेलिन पराजुली, प्रतीक्षा कट्टेल, सुनील पोखरेल, निशा शर्मा, प्रकाश चाँदवारकर, प्रमोद कार्की, सरोज अर्याल, लोकेन्द्र लेखक, केनिपा सिंह,

उमेश तामाड, रोशा बस्नेत, रुची श्रेष्ठ,
टेकराज पराजुली, नवीनबाबु गुरुङ्ग,
ल्याव ५ का विद्यार्थीहरु र नाटकमा

अटाएका - नअटाएका सम्पूर्ण
कलाकारहरु